09/04/2019

Πως ο Άγιος Σπυρίδων αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης

/ Γνώμες

Ο Άγιος Σπυρίδων γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στο τώρα κατεχόμενο χωριό Άσσια (Άσκια) της Κύπρου (και όχι στην Τριμυθούντα – σημερινή Τρεμετουσιά – όπως γράφουν πολλοί) από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη. Αν και μορφώθηκε αρκετά δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός.

Σαν χαρακτήρας, ο Άγιος, ήταν απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον του. Τις Κυριακές και τις γιορτές, συχνά έπαιρνε τους βοσκούς και τους οδηγούσε στους ιερούς ναούς, και κατόπιν τους εξηγούσε την ευαγγελική ή την αποστολική περικοπή.

Ο Θεός τον ευλόγησε να γίνεται συχνά προστάτης χήρων και ορφανών. Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μια κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα, όμως, η σύζυγός του πέθανε. Για να επουλώσει το τραύμα του ο Σπυρίδων αφοσιώθηκε ακόμα περισσότερο στη διδαχή του θείου λόγου. Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε ιερέας.

Και πράγματι, υπήρξε αληθινός ιερέας του Ευαγγελίου, έτσι όπως τον θέλει ο θείος Παύλος: «Ἀνεπίληπτον, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητας» (Α’ προς Τιμόθεον γ’ 2-7). Δηλαδή ακατηγόρητο, προσεκτικό, εγκρατή, σεμνό, φιλόξενο, διδακτικό, και να έχει παιδιά που να υποτάσσονται με κάθε σεμνότητα.

Έτσι και ο Σπυρίδων, τόσο σωστός υπήρξε σαν ιερέας, ώστε όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, δια βοής λαός και κλήρος τον εξέλεξαν επίσκοπο. Από τη θέση αυτή ο Σπυρίδων προχώρησε τόσο πού στην αρετή, ώστε τον αξίωσε ο Θεός να κάνει πολλά θαύματα. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Άγιος Σπυρίδων με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής του στην Α’ Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης.

Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός» και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ’ το κεραμίδι φωτιά, δια της οποίας είχε ψηθεί αυτό. Όταν δε είπε: «Καὶ τοῦ Υἱοῦ», έρρευσε κάτω νερό, δια του οποίου ζυμώθηκε το χώμα του κεραμιδιού. Και όταν πρόσθεσε: «Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χώμα που απέμεινε.

Ο Άγιος Σπυρίδων κοιμήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 350 μ.Χ. Τα Τίμια Λείψανα του Αγίου ύστερα από μια διαδρομή που ξεκινά από την Κύπρο, την Κωνσταντινούπολη και μετά την πτώση της, στην Παραμυθία της Ηπείρου και τελικά στην Νήσο της Κέρκυρας είναι μια περιπέτεια αιώνων.

Στην Κέρκυρα το σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος λιτανεύεται τέσσερις φορές το χρόνο. Την Κυριακή των Βαΐων για την απαλλαγή του νησιού από επιδημία πανώλης το 1629 μ.Χ. Το Μεγάλο Σάββατο γιατί το έτος 1533 μ.Χ. το νησί επλήγη από μεγάλη καταστροφή της σοδιάς των σιτηρών. Την 11η Αυγούστου για την διάσωση του νησιού από σφοδρή επιδρομή των Τούρκων το 1716 μ.Χ. και την πρώτη Κυριακή του μηνός Νοεμβρίου για δεύτερη επιδημία πανώλης το 1673 μ.Χ.